

Kolędowanie w Lipsku

Tegoroczny IV Powiatowy Przegląd Widowisk Kolędniczych i Pastorałek, odbył się w dniu 12.01.2003 r. w Miejsko – Gminnym Ośrodku Kultury w Lipsku. Do udziału w tegorocznym przeglądzie zgłosiło się 9 zespołów z terenu powiatu augustowskiego i 1 zespół z powiatu sokólskiego. Był to ukłon naszego ośrodka w kierunku Starostwa Powiatowego w Sokółce z propozycją rozszerzenia naszego przeglądu na teren sąsiadującego z nami powiatu. Jest to pomysł uzasadniony, gdyż ranga naszego przeglądu jest już znacząca, co roku bierze w nim udział około 10 zespołów, które są typowane na różnego rodzaju przeglądy wojewódzkie i makroregionalne. Za tym pomysłem przemawia

również fakt, że na terenie powiatu sokólskiego nie odbywa się tego rodzaju przegląd, a odległość do naszego ośrodka jest nie wielka. Mamy nadzieję, że oferta nasza zmobilizuje działające na terenie tego powiatu zespoły do aktywniejszej działalności w tym kierunku i do udziału w naszej imprezie.

Poniżej prezentujemy zespoły biorące udział w tegorocznym przeglądzie:

1. **Przedszkole Samorządowe w Lipsku** – widowisko „Dzień Bożego Narodzenia” przygotowane przez dzieci 3,4,5 i 6-letnie z Przedszkola Samorządowego w Lipsku pod kierunkiem wychowawczyń - Anny Gładczuk i Bożeny Zaniewskiej.
2. **Szkoła Podstawowa w Lipsku** - widowisko „Betlejem to Twoje serce”, zostało przygotowane przez Samorząd Uczniowski Szkoły Podstawowej w Lipsku pod kierunkiem katechetki p. Agnieszki Kobeldzis, która jest autorem scenariusza tego widowiska.
3. **Szkoła Podstawowa Nr 2 w Augustowie** - zespół „Arka” z tej szkoły przygotował widowisko „Noc Bożego Narodzenia” według scenariusza swoich opiekunek: p. Bożeny Bućwińskiej i p. Haliny Bonarskiej.
4. **Zespół Szkół Samorządowych w Augustowie** – zespół nie dojechał.
5. **Szkoła Podstawowa w Krasnymborze** - zespół nie dojechał.
6. **Szkoła Podstawowa w Sztabinie** - grupa „Betlejemka gwiazda” z tej szkoły zaprezentowała widowisko pt. „Co odmieniło naszą klasę?” wg scenariusza A. Marciniaka.
7. **Szkoła Podstawowa w Jabłońskich** - uczniowie przygotowali „Jasełka” wg scenariusza swojej opiekunki p. Alicji Trockiej.
8. **Gimnazjum w Lipsku** - kółko teatralne z Gimnazjum w Lipsku zaprezentowało się w 3-aktowym widowisku herodowym wg scenariusza swojej opiekunki p. Krystyny Żabickiej. *ciąg dalszy str.2*

Granie z Wielką Orkiestrą Świątecznej Pomocy

12 stycznia br. odbył się XI finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy organizowany przez Jurka Owsiaaka i jego ekipę. W tym roku w powiecie Augustowskim zagrały tylko dwie orkiestry, jedna w Lipsku, a druga w Augustowie. Sztab powołany w Miejsko – Gminnym Ośrodku Kultury w Lipsku składał się z pracowników M-GOK-u i 15 wolontariuszy – młodzieży lipskiego gimnazjum, do których należeli: Magda Piwnicka, Ania Tarasewicz, Magda Wierzbolowicz, Ewelina Klepacka, Wiola Danilewicz, Magda Kalisz, Agnieszka Kuleszewicz, Marlena Masiejczyk, Arleta Żabicka, Paweł Kosakowski, Wojtek Furmański, Ula Sokołowska, Ania Sierocka, Łukasz Bochonko i Karol Zujko.

W ciągu całego dnia zbiórki udało nam się zebrać **2.226,12 zł.** Kwotę tę tworzyły pieniądze zebrane przez wolontariuszy do puszek na ulicach Lipska i Rygałówki oraz w M-GOK-u od uczestników IV Powiatowego Przeglądu Zespołów Kolędniczych i wieczornej dyskoteki. W przerwach pomiędzy poszczególnymi występami zespołów biorących udział w przeglądzie, odbywała się licytacja gadżetów przysłanych nam przez Fundację WOŚP z Warszawy. 2 koszulki bawełniane udało nam się sprzedać po 20 zł, koszulkę niespodziankę za 33 zł, kubek za 10 zł, poduszkę – czerwone serduszko z napisem WOŚP – za 60 zł, kupiła ją młodzież ze Szkoły Podstawowej nr 2 w Augustowie i kalendarz za 27 zł. Łącznie za licytowane rzeczy udało nam się zebrać 170 zł.

ciąg dalszy str.2

9. **Zespół Szkół Zawodowych w Sokółce** - koło teatralno-muzyczne z Zespołu Szkół Zawodowych w Sokółce zaprezentowało Jasełka. Opiekunem grupy jest p. Sławomir Fidrych.
10. **Zespół Regionalny „Lipsk”** prowadzony przez p. Barbarę Tarasewicz zaprezentował 3 pastorałki regionalne wg lokalnej tradycji wykonawczej.

W tym roku Komisja Oceniająca zespoły składała się z następujących osób:

1. Mirosław Nalaskowski – przewodniczący, pracownik Regionalnego Ośrodka Kultury i Sztuki w Suwałkach.
2. Józef Zyśk – pracownik Wojewódzkiego Ośrodka Animacji Kultury w Białymstoku.
3. Tadeusz Kasjanowicz – polonista z Gimnazjum w Lipsku.

Komisja po wysłuchaniu i obejrzeniu 8 form scenicznych postanowiło przyznać następujące nagrody i wyróżnienia:

- Koło Teatralne przy Gimnazjum w Lipsku za „Widowisko herodowe” – radiomagnetofon,
- Zespół Regionalny „Lipsk” za prezentację pastorałek regionalnych – aparat fotograficzny „Skina falax”, oraz wytypowanie na XXII Wojewódzkie Spotkania Zespołów Kolędniczych w Hajnówce,
- Koło Teatralno-Muzyczne przy Zespole Szkół Zawodowych w Sokółce za widowisko „Jasełka” – aparat fotograficzny Skina 222.
- Szkoła Podstawowa w Jabłońskich za widowisko „Jasełka” – Encyklopedia PWN,
- Grupa Betlejemka „Gwiazdka” z Zespołu Szkolno - Pedagogicznego w Sztabinie za widowisko „Co

- odmieniło naszą klasę” – „Encyklopedia szkolna”,
- Szkoła Podstawowa Nr 2 w Augustowie zespół „Arka” za widowisko „Noc Bożego Narodzenia” – „Encyklopedia szkolna”,

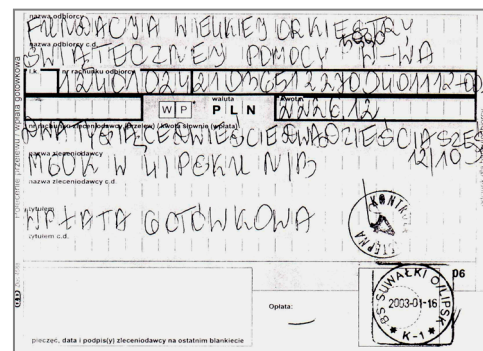
- Przedszkole Samorządowe w Lipsku i Samorząd Uczniowski Szkoły Podstawowej w Lipsku za widowiska „Dzień Bożego Narodzenia” (przedszkole) i „Betlejem to Twoje serce” (Szkoła Podstawowa) – wycieczka po Suwalszczyźnie

Komisja zaproponowała, aby w Przeglądzie Widowisk Kolędniczych w Węgorzewie uczestniczyły zespoły z Przedszkola Samorządowego w Lipsku i Kółko Teatralne przy Gimnazjum w Lipsku.

red.

Granie z Wielką...

Jesteśmy dumni z ofiarności mieszkańców gminy Lipsk, bo nie sądziliśmy, że uda nam się zebrać na naszym terenie taką kwotę. Jest to jednak dowód na to, że choć sami niezbyt zasobni potrafimy dzielić się z innymi tym, co mamy i za to Wam wszyscy ofiarodawcy serdecznie dziękujemy!

M-GOK dziękuję również wszystkim wolontariuszom za ich chęć do pracy i za wytrwałość, bo pogoda tego dnia nie rozpieszczała kwestujących.

Zimny wiatr i mróz nie zniechęciły ich jednak. Udowodnili, że można na nich polegać. Już dziś wiemy, że w przyszłym roku też zagra w Lipsku orkiestra gorących i wrażliwych serc!

Sztab wośp

Lipsk - Grajewo 3:0

W dniu 12 stycznia 2003 r. został rozegrany III-ligowy mecz w piłce siatkowej mężczyzn, pomiędzy drużynami LKS „Biebrza” Lipsk a Mlekpolem Grajewo. Mecz ten rozpoczął rundę rewanżową III ligi.

Lipsk reprezentowali następujący zawodnicy: Suszyński – kapitan zespołu, Milewski, Burzyński, Sztukowski, Mazur, Krysiuk, Bugieda i Sutula. Trzej ostatni, to nowi zawodnicy LKS Lipsk, wychowankowie p. Zbigniewa Krzywickiego, którzy zastąpili nieobecnych zawodników z poprzedniego sezonu (Kamila Krysiuka, Biechunika, Miezio i Roszkowskiego). Nowy skład drużyny odbił się trochę na stylu gry naszej drużyny, niemniej jednak po przeciętnym pojedynku wygranym przez Lipsk w setach I – 25:20, II – 25:19, III – 25:22 mecz zakończył się wynikiem 3:0. Życzymy nowej drużynie sukcesów i dobrych wyników w całym 2003 roku.

W niedzielę 26 stycznia w Suwałkach nie było tak łatwo. Lipska drużyna przegrała 1: 3 z SUKS Suwałki po zaciętym meczu uznanym przez publiczność suwalską za najlepszy mecz w sezonie.

Jan Zakarzecki

KĄCIK SPRAW SPOŁECZNO-RELIGIJNYCH

CZŁOWIEK STARY W RODZINIE I W SPOŁECZNOŚCI LOKALNEJ

CZĘŚĆ I

W naszych rodzinach dość często są ludzie starzy i chorzy. Zdarza się również, wcale nie tak rzadko, że w najbliższym sąsiedztwie jest samotny człowiek w sędziwym wieku, który chętnie skorzystałby z naszej pomocy. Czy gotowi jesteśmy taką pomoc wyświadczyć?

Gdy starzy samotni i chorzy rodzice są zapomniani przez własne dzieci, to jest większy ból niż fizyczny. A przecież czwarte przykazanie wciąż obowiązuje.

Aby lepiej zrozumieć człowieka w podeszłym wieku, należy poznać zmiany psycho-fizyczne, jakie zachodzą w okresie starzenia się.

Proces starzenia się pojmowany jest powszechnie jako proces narastania niekorzystnych zmian, obejmujących właściwie wszystkie sfery funkcjonowania człowieka: biologiczną, psychiczną i społeczną.

W potocznym przekonaniu starość to utrata urody, zdrowia, sił fizycznych sprawności intelektualnej, to zespół specyficznych – odmiennych niż u osób młodszych – postaw i poglądów, to zawężenie zainteresowań i twórczego zaangażowania w sprawy otaczającego świata, to wreszcie zmiana pozycji społecznej, wynikająca z wycofania się z czynnego życia zawodowego.

Według klasyfikacji Światowej Organizacji Zdrowia starość dzieli się na trzy podokresy: 1) od 60. do 75. roku życia – wiek podeszły, 2) od 75. do 90. roku życia – starczy i 3) po 90. roku życia – sędziwy.

Nasuwa się zatem pytanie, czy wielkość i głębokość zmian, przypisywanych procesom starzenia się, znajduje odzwierciedlenie w obrazie samego siebie u ludzi w starszym wieku, a zwłaszcza, czy doznają oni subiektywnego poczucia zmian własnej osoby i czy tłumaczą te zmiany swoim wiekiem.

Przyglądając się konkretnej otaczającej nas rzeczywistości widzimy, że wśród ludzi w trzecim wieku spotykamy bardzo różne typy psychiczne i rodzaje osobowości. Najogólniej wyróżnić tu można dwa typy osobowości i postaw:

- 1) typ pozytywny – przystosowany,
- 2) negatywny – nie przystosowany.

Amerykańska badaczka Reichard rozróżnia więc pięć postaw ludzi starych w stosunku do świata, do siebie i do własnej starości:

1) Postawa, którą autorka nazywa „konstruktywną”, to właśnie starość dobra, przystosowana, pozytywnie nastawiona do życia i do ludzi. Człowiek starszy jest pogodny, zadowolony, na ogół zdrowy, lubi towarzystwo i rozrywki, cieszy się życiem, ale jest pogodzony i ze śmiercią, która go nie przeraża. Jest też przyjazny, życzliwy i pomocny dla ludzi, w miarę możliwości jest też aktywny jako działacz na tym czy innym polu. Odnacza się wysokim poziomem moralnym, często też głęboką religijnością.

2) Postawa „zależna”, reprezentowana przez ludzi starych fizycznie i słabych duchowo, biernych, uległych, którzy potrzebują oparcia w drugich – liczą na ludzką pomoc i sympatię, a jeśli jej nie otrzymują, czują się nieszczęśliwi, gdyż brak im podpory w dźwiganiu brzemienia starości.

3) Postawa „obronna” – typ starców „opancerzonych”. Nie nawiązują oni kontaktów, są chłodni, sztywni, przesadnie opanowani, separują się od ludzi, nie dopuszczając ich do swego psychicznego wnętrza, nie ujawniając swych uczuć i myśli. Starość oceniają negatywnie, ale odrzucając ludzką pomoc usiłują jak najdłużej zachować samodzielność i aktywność.

4) Postawa „wrogości do otoczenia”, czyli starcy „gniewni”. Są oni podejrzliwi, agresywni, nie ufają ludziom i nie chcą być od nich zależni. Swoje niepowodzenia i błędy przypisują warunkom życia i otoczenia, od którego często izolują się w postawie negatywnej, wrogiej. Starość, słabość i zależność budzą w nich odrazę, toteż kurczowo trzymają się pracy i aktywności.

5) Postawa „wrogości do siebie”. Oznacza ona pesymistyczny, negatywny stosunek do własnego życia. Są to ludzie skłonni do smutku, depresji, fatalizmu, bez zainteresowań i aktywności. Czują się samotni i niepotrzebni. Starość jest dla nich dodatkowym jarzmem, a śmierć traktują jak wyzwolenie z nieszczęśliwej egzystencji.

Jak widzimy, na pięć wymienionych postaw aż cztery są negatywne, a tylko jedna prawidłowa, pozytywna. Nic w tym dziwnego. Zdrowie jest jedno, a chorób wiele. Zresztą postawy te mogą występować w różnych zespołach „mieszanych”, ale podstawowe elementy zwykle można wyraźnie dostrzec. Znaczne zwiększenie przeciętnej długości życia, które nastąpiło w XX wieku, oznacza, że ogromna większość ludzi dożywa dziś starości, a więc problemy tego okresu życia nabierają dużej wagi. Stąd też szybki rozwój gerontologii i geriatrii.

Dzisiejsza medycyna skutecznie już umie ratować ludzi przewlekłe chorych, w różnych ostrych powikłaniach. Nie pozwala się im umrzeć, ale zasadnicze choroby z biegiem lat bardzo się nasilają. Ludzie dożywają starości, ale jest to starość wysoce patologiczna, często niedołączna, wymagająca opieki. Niedołęstwo starcze staje się zjawiskiem coraz częstszym i coraz bardziej przygniatającym, przez co i sama starość dewaluje się, traci szacunek i autorytet budząc u młodych raczej lęk, niechęć i odrazę.

Nie ma żadnej wątpliwości, że starość, jeśli ma być szczęśliwa, powinna być aktywna. W najlepszym położeniu jest człowiek, który przez całe życie służy jakiejś idei – wtedy on sam, jego uroda, siły, możliwości erotyczne itp. schodzą na plan dalszy, nie są tak ważne, a istotne szczęście czerpie się z tego, że ukochana idea rozkwita.

Zresztą starość takich ludzi jest szczęśliwa, gdyż cieszą się oni owocami swej działalności i uznaniem współtowarzyszy. Nikt nie odbierze im poniesionych zasług i szacunku ludzkiego, mogą też wciąż pomagać radą i zachętą.

Wiele można byłoby znaleźć na to przykładów, zawartych w literaturze przedmiotu, jak również w najbliższym otoczeniu. A znaleźć je można nie tylko wśród ludzi wybitnych. Nawet najbardziej skromne i ukryte życie, o ile jest uczciwe, pracowite i ofiarne, owocuje szczęściem i satysfakcją w starości. Piękne i mądre życie nie wymaga wyższego wykształcenia i szerokich horyzontów umysłowych, ale wymaga zdrowego rozsądku, zasad moralnych, dobrej woli i wytrwałości, a na to może i powinien zdobyć się nawet najskromniejszy człowiek.

Po przejściu na emeryturę może ujawnić się zupełnie mowy talent, np. malarski czy pisarski, który dotychczas nie dawał znać o sobie wśród rozlicznych obowiązków zawodowych i rodzinnych. Taki starszy człowiek zaczyna istotnie zupełnie nowe, fascynujące życie, o którym w młodości mógł tylko marzyć i ta realizacja ukrytych pragnień uskrzydla go, dodaje siły i zdrowia, pozwala rozwinąć twórczość – niekiedy bardzo ciekawą i wartościową. Może to być również twórczość naukowa w innej dziedzinie niż ta, którą dany człowiek dotychczas uprawniał. Angielski matematyk Whitehead po sześćdziesiątce zainteresował się filozofią i uzyskał na tym polu tak dobre wyniki, że stał się sławny.

Zadziwiająca jest zdolność starych ludzi do pracy twórczej. Widzimy to zwłaszcza u ludzi znanych, wielkich artystów, uczonych, mężów stanu itp. I tak, np. sławny malarz włoski Tycjan żył 99 lat, a w wieku 95 lat namalował jeden z najlepszych swych obrazów. Znakomity fizjolog rosyjski Pawłow zmarł mając 87 lat, i do końca pracował naukowo. Goethe umarł w wieku 83 lat, Newton – 85, Michał Anioł – 89, a wszyscy oni byli czynni do ostatnich chwil życia. Verdi mając 79 lat, skomponował operę „Falstaff”, a francuski lekarz Gueniat, mając 99 lat, napisał i wydał książkę pt. „Jak dożyć stu lat”, która jeszcze za jego życia stała się bestsellerem.

Z takimi przykładami pięknej i cennej działalności ludzi w bardzo nawet podeszłym wieku spotykamy się nierzadko.

Bibliografia została zamieszczona w biuletynie Studia „Juvenes Christi” nr 12/2002 r.

LEONARDA ŻABICKA

WIDOWISKA I PASTORAŁKI

(przedruk z „Naszych Krajobrazów”)

W Lipsku, po raz czwarty z rzędu, odbył się doroczny Powiatowy Przegląd Widowisk Kolędniczych i Pastorałek. Uczestniczyło w nim 8 zespołów szkolnych z Lipska, Sztabina, Augustowa, Jabłońskich i po raz pierwszy z Sokółki.

Tradycja świątecznego kolędowania powoli zanika i staje się tak samo stylizowana, jak zespół „Mazowsze” czy „Śląsk”. W lipskim przeglądzie uczestniczyła prawie wyłącznie młodzież szkolna. Jedynym „dorosłym” zespołem był Zespół Regionalny „Lipsk”.

Przeegląd widowisk i przedstawień trwał praktycznie przez całą niedzielę. Jednakże jury nie miało kłopotów z wyborem najlepszych, najbardziej autentycznych przedstawień. Na regionalny Przegląd Widowisk Kolędniczych do Węgorzewa pojedzie zespół starszych przedszkolaków z Lipska oraz grupa młodzieży z gimnazjum w Lipsku. Do Hajnówki zaś, na XXII Wojewódzkie Spotkania Zespołów Kolędniczych wytypowano Zespół Regionalny „Lipsk”.

Lipski przegląd widowisk i pastorałek nosi nazwę przeglądu

powiatowego, ale tylko z tej racji, że biorą w nim udział zespoły z terenu powiatu augustowskiego. Mimo, że jest to jedyna powiatowa impreza o charakterze kulturalnym, to udział instytucji powiatowych jest symboliczny i ogranicza się do przekazania pieniędzy na zakup jednej – dwóch nagród dla zespołów. Faktycznym organizatorem i sponsorem przeglądu widowisk i pastorałek jest Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury w Lipsku. Dyrektor M-GOK-u p. Wiesław Bochonko twierdzi, że znacznie większym kłopotem niż organizacja przeglądu jest jego finansowanie. Zespoły są liczne, impreza trwa wiele godzin i samo wyżywienie uczestników pochłania sporo pieniędzy. Jeszcze kilka lat temu przegląd widowisk i pastorałek był jedną z kilku imprez masowych organizowanych przez lipski M-GOK. W tej chwili – podkreśla dyr., W. Bochonko – przegląd urasta do największej imprezy, przynajmniej pod względem finansowym. Zdaniem dyr., W. Bochonki przegląd z pewnością będzie się odbywał w następnych latach, lecz jego jakość będzie zależała od tego, czy w finansowanie przeglądu włączy się starostwo powiatowe, w stopniu większym niż dotąd.

WŁADYSŁAW CZARNECKI

Kolędnicze sukcesy lipskich zespołów

W tym roku, po raz pierwszy Zespół Regionalny „Lipsk” uczestniczył w XXII Wojewódzkich Spotkaniach Zespołów Kolędniczych w Hajnówce, które odbyły się 26 stycznia br. w Hajnowskim Domu Kultury. W spotkaniu tym uczestniczyło 20 zespołów z terenu woj. podlaskiego. Nasz zespół tworzył grupę kolędującą z gwiazdą i prezentował na scenie trzy regionalne pastorałki w połączeniu z oracjami i życzeniami kolędniczymi. Komisja Oceniająca zespoły przyznała naszemu zespołowi **I miejsce** w kategorii zespołów dorosłych wspólnie z „Orzeszkami” z Orzeszkowa. Jak widać jubileuszowy rok naszego zespołu rozpoczął się nie lada sukcesem. Oby tak dalej! Nie gorzej zaprezentowali się nasi młodszy artyści, którzy byli reprezentantami naszego powiatu na XXI Międzynarodowym Przeglądzie Widowisk Kolędniczych „Herody 2003” w Węgorzewie, w dniu 24 stycznia br. Wśród 50 zespołów biorących udział w tym przeglądzie grupa z Przedszkola Samorządowego w Lipsku prowadzona przez pani Annę Gładczuk i Bożenę Zaniewską została wyróżniona w kategorii grup przedszkolnych za kultywowanie tradycji, zaś koło teatralne z Gimnazjum w Lipsku pod kierunkiem p. Krystyny Żabickiej zajęło III miejsce w kategorii grup młodzieżowych, za zgodne z tradycją widowisko herodowe. Opiekunkom i ich podopiecznym życzymy dalszych udanych prezentacji i sukcesów.

(red)

Przeгляд Zespołów Folklorystycznych Suwalszczyzny

Regionalny Ośrodek Kultury i Sztuki w Suwałkach, był po raz kolejny, organizatorem Przeglądu Zespołów Folklorystycznych Suwalszczyzny w dniu 11 stycznia 2003 r. Przegląd obejmuje swoim zasięgiem trzy powiaty – suwalski, sejneński i augustowski a jego głównym celem, jest wyłonienie zespołów-reprezentantów tej części naszego województwa, na różnego rodzaju festiwalach, przeglądach i imprezach folklorystycznych na terenie Polski. Zespół regionalny „Lipsk” podobnie jak w latach poprzednich również wziął udział w tym przeglądzie, prezentując na nim jedną pastorałkę regionalną i dwie pieśni miłosne. Oprócz tego wystawiliśmy również do przeglądu trzy solistki-śpiewaczki i jednego instrumentalistę. Przegląd oceniany był przez dr Gustawa Juzalę – etnomuzykologa z Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie i Weronikę Grozdew – etnomuzykologa z Instytutu Sztuki Polskiej Akademii Nauk w Warszawie. Jury po przesłuchaniu i obejrzeniu 13 zespołów śpiewaczych, 2 kapel oraz 4 solistów postanowiło, przyjmując kryteria merytoryczno-kulturowe, a także ograniczenia karencyjne wynikające z regulaminu ogólnopolskich festiwali kapel i śpiewaków ludowych w Kazimierzu nad Wisłą, aby na tegorocznym festiwalu kazimierskim,

region Suwalszczyzny reprezentowany był przez następujących wykonawców:

- w kategorii zespołów śpiewaczych – zespół „Szeszupa” z Rutki Tartak i zespół „Jaćwież” z Jeleniewa;
- w kategorii solistów śpiewaków – Albina Bochonko z Lipska (pani Albina zaśpiewała na przeglądzie jedną pastorałkę regionalną pt. „Gdy Najświętsza Panienska”, pieśń na błogosławieństwo – „Za stolikiem malowanym” oraz maryjną pieśń sierocą - „Z tamtej strony dworu”)
- w kategorii „Mistrz-uczeń” – zespół rodzinny Racisów z Jasionowa (gm. Rutka Tartak) i zespół śpiewaczy „Młode Jezioranki” z Wizajn.

Jury zasugerowało również, aby na innych, najważniejszych etnograficznych festiwalach folklorystycznych, Suwalszczyznę reprezentowały następujące zespoły: zespół „Pogranicze” z Szypliszki i zespół „Lipsk” z Lipska.

Jury z całą mocą zaleciło również zintensyfikowanie opieki i doradztwa merytorycznego nad istniejącymi i funkcjonującymi na terenie Suwalszczyzny zespołami folklorystycznymi, w tym także nad wywodzącymi się z litewskich, czy starowierczych tradycji kulturowych. Jury, bazując na dotychczasowych, niemal półwiecznych terenowych doświadczeniach badawczych na terenie Suwalszczyzny oraz wśród Polaków mieszkających na terenie Litwy i Białorusi, postuluje ciągłą etnomuzykologiczną eksplorację terenu (Suwalszczyzny i sąsiednich obszarów kulturowych) kulturowych celu wyszukania nieznanych do tej pory śpiewaków i muzykantów.

Dop. red.: My ze swej strony, bardzo serdecznie gratulujemy pani Albinie zakwalifikowania się na festiwal do Kazimierza i już dzisiaj obiecujemy, że będziemy trzymali kciuki za jej pomyślny występ na kazimierzowskiej scenie. Wszystkiego dobrego!

„Gody, nasze gody, to lipskie wesele”

Tegoroczne Złote i Srebrne Gody par małżeńskich upłynęły nam w atmosferze świątecznym, gdyż odbyły się 4 stycznia. Jak zwykle, to piękne jubileuszowe spotkanie

započetkowane zostało mszą św. w lipskim kościele. Po niej, jubilaci pojawili się w Miejsko-Gminnym Ośrodku Kultury, gdzie odbyła się uroczystość wręczenia odznaczeń państwowych za długoletnie pożycie małżeńskie. Dekoracji par małżeńskich dokonał w imieniu prezydenta RP, Burmistrz Lipska – Andrzej Lićwinko oraz przewodniczący

Rady Miejskiej w Lipsku i pracownicy Urzędu Stanu Cywilnego.

Wśród odznaczonych Złotych jubilatów znalazły się następujące pary: Wanda i Marian Jermakowicz, Leokadia i Stanisław Szyper, Zofia i Mieczysław Kalisz, Janina i Jan Waszczuk, Maria i Mieczysław Łukaszewicz z Lipska, Ludmiła i Władysław Panasewicz z Jałowa, Jadwiga i Mieczysław Waszczuk i Leonarda i Stanisław Kalisz z Krasnego, Władysława i Romuald Toczyłowski z Nowego Lipska, Leonarda i Kazimierz Krysiuk ze Skieblewa, Maria i Czesław Borysewicz ze Starego Rogożyna, Nadzieja i Adolf Gilewski z Kopczan, Henryka i Stanisław Żukowski oraz Leokadia i Edward Czygier z Dolinczan, Monika i Józef oraz Feliksa i Czesław Łuckiewicz z Lichosiele, Maria i Bolesław Jarocki i Helena i Waław Żukowski z Rakowicz, Stanisława i Stanisław Jermak z Siółka.

Grupę Srebrnych jubilatów stanowią pary: Teresa i Eugeniusz Mazur, Grażyna i Waław Doroszko, Lucyna i Jan Biehunik, Grażyna i Bogusław Bachor, Anna i Józef Sewastianowicz, Alicja i Joachim Magiera, Czesława i Jan Czokoło, Leonarda i Mieczysław Giełżyn, Krystyna i Albin Kozuchowski, Urszula i Henryk Matyszewski, Wanda i Józef Jakubowski, Zofia i Jan Jarmusik, Krystyna i Czesław Szczukiewicz, Zofia i Jan Orpik, Teresa i Józef Szuler, Maria i Kazimierz Hećman oraz Małgorzata i Jan Sewastianowicz – wszystkie pary z Lipska a także Danuta i Tadeusz Dobko z Dulkowszczyzny, Jadwiga i Władysław Czokoło z Kolonii Lipsk, Danuta i Józef Marcinkiewicz z Krasnego, Jadwiga i Jan Biedul z Kurianki, Elżbieta i Bronisław Krzywicki z Bartnik, Marianna i Jan Waszczuk z Kopczan, Anna i Czesław Dzieczyk z Lubinowa, Danuta i Kazimierz Żuk z Jacznik, Teresa i Henryk Doroszko z Rakowicz oraz Jadwiga i Wiktor Bochenko z Rygałowski.

Jubileuszowemu spotkaniu towarzyszył występ Zespołu Regionalnego „Lipsk” oraz muzyka w wykonaniu muzykantów – Stanisława Dzieczyka i Jana Baranowskiego.

(red)

DWIE DROGI ZA 25%

Starostwo Powiatowe w Augustowie planuje rozpoczęcie w roku 2003 kilku inwestycji. Niektórymi z nich powinien być zainteresowany samorząd w Lipsku. Chodzi tutaj o dokończenie budowy nawierzchni asfaltowej drogi Lipsk - Sztabin. Przypomnijmy, że droga ta była remontowana i modernizowana w 2002 r. w ramach kontraktu wojewódzkiego. Urząd Marszałkowski zdobył na nią pieniądze i podpisał stosowny kontrakt ze Starostwem Powiatowym w Augustowie. Rozpoczął się remont i modernizacja drogi, lecz wkrótce pieniędzy zabrakło. Różne są podejrzenia; co stało się z pieniędzmi przeznaczonymi na tą drogę? Niektórzy podejrzewają, że Starostwo przekazało je na remonty dróg w okolicach Bargłowa – widocznie tamten samorząd umiał lepiej starać się i miał lepsze doświadczenia niż lipski. Co stało się z pieniędzmi na remont i modernizację drogi Lipsk – Sztabin pozostanie tajemnicą poprzedniej ekipy starostów, którą ostatnie wybory odsunęły w niebyt. Można tylko wyrazić żal, że lipski samorząd pozwolił, aby remont tej drogi zaczął się

od strony Sztabina. Dzięki temu odcinek przez Nowy Lipsk jest do dziś nieukończony.

Następna droga ma dla Lipska nie mniejsze znaczenie niż odcinek Lipsk – Sztabin. Chodzi tu o drogę Skieblewo – Rubcowo. Po wyłożeniu jej asfaltowym dywanikiem powinna stać się główną magistralą turystyczną Lipska, prowadzącą w stronę Puszczy Augustowskiej, Kanału Augustowskiego i okolicznych jezior. Potrzebę jej wyasfaltowania wielokrotnie zgłaszali co światlejsi mieszkańcy Skieblewa, widząc w tym szansę na zdynamizowanie swojej miejscowości.

Jak zawsze, na przeszkodzie stają pieniądze, a raczej ich brak. Z tym problemem samorząd lipski nie mógł sobie poradzić od wielu lat. Szczęśliwym zbiegiem okoliczności, ciężar rozwiązania tego problemu wzięła na siebie nowa ekipa starostów augustowskich. Wszystko to odbywa się pod hasłem sprzątnięcia gnoju i bałaganu pozostawionego przez ich poprzedników.

Starosta Franciszek Wiśniewski potrafił się dogadać z dysponentami pieniędzy, a ci obiecali, że m. in. na te dwie drogi można będzie wykorzystać pieniądze z 10% rezerwy, którą każdego roku dysponuje Minister Infrastruktury. Jest tylko jeden warunek. Z rezerwy można przeznaczyć na remonty dróg nie więcej niż połowę kosztów remontu i modernizacji. Pozostałą połowę trzeba wygospodarować we własnym zakresie. Z tej drugiej połowy Starostwo zgadza się pokryć 25% ogólnych kosztów zadania. Zatem pozostałe 25% pieniędzy musiałby zabezpieczyć samorząd lipski. I to jest właśnie powód obaw i najsłabszy punkt całej konstrukcji finansowej. Jeśli samorząd lipski potrafi wygospodarować owe 25% pieniędzy na pokrycie kosztów remontu i modernizacji nieukończonych odcinków dróg Lipsk – Sztabin i Skieblewo – Rubcowo, to z całą pewnością powinny one zostać zakończone w 2003 r.

wczar

Redakcja „Echa Lipska” po dostarczeniu artykułu „Dwie drogi za 25%” postanowiła zapytać Burmistrza Lipska, jak wygląda remont i modernizacja wymienianych dróg w artykule. Poniżej odpowiedź Burmistrza.

Dywagacje na ten temat...

Witam na łamach „Echa” redaktora wczar. Pielęgnowany od jakiegoś czasu jad nienawiści do lipskiego samorządu wylał się znowu. Dwie moje uwagi.

1. Droga Sztabin-Lipsk była dofinansowana z Programu Aktywizacji Obszarów Wiejskich, a nie z kontraktu wojewódzkiego. Jako członek Regionalnego Komitetu Sterującego ds. PAOW i SAPARD przyznawałem na nią pieniądze. Prawdą jest, że starostwo nie wykorzystało możliwości wykonania całej drogi, ale reszta dywagacji na ten temat, to wierutne bzdury.

2. Modernizację drogi Wietka Skiebielska-Rubcowo na odcinku przebiegającym przez naszą gminę zakończono w 1999 r., o czym wczar jak widać nie ma pojęcia. Niezależnie od tego bardzo wspieramy sąsiadów z Płaskiej w staraniach o zakończenie remontu. Informuję przy tym, że z 10% rezerwy można sfinansować drogę w całości, a nie w wydumanych procentach. Pozostałe elementy konstrukcji myślowej to istny bełkot.

Chcę dodać, że moja tolerancja dla umieszczenia na łamach „Echa Lipska” takich bredni powoli się kończy.

Z poważaniem

Andrzej Lićwinko

BIULETYN T P L LIPSK N/BIEBRZA

ROK WYD. XXII

NR. 335

styczeń – luty 2003

O DEKANACIE LIPSKIM NA PROGU NOWEGO ROKU

Według „Kalendarza Diecezji Elckiej na rok liturgiczny 2002-2003”, Elk 2002 /wyd. z polecenia J.E. Biskupa Edwarda Samuela, Biskupa Elckiego, opr. przez ks. M. Maciejewskiego i

M. Maczana, Kuria Biskupia Diecezji Elckiej, Elk 2002/, zauważamy informację o dekanacie lipskim, utworzonym 16 października 2002 r. Dekanat ów pod wezwaniem Bł. Marianny Biernackiej na forum Diecezji Elckiej jest jedenastym. Tworzą go parafie: Lipsk (Matki Boskiej Anielskiej), Rygałówka (Przemienienia Pańskiego), Mikaszówka (św. Marii Magdaleny), Krasnybór (Zwiastowania NMP), Jaminy (Św. Mateusza Apostoła), Sztabin (Św. Jakuba Apostoła). Ponadto kalendarz podaje terminy wieczystej adoracji w ww. parafiach, ich adresy wraz z danymi osobowymi proboszczów i wikariuszy.

Warto zauważyć, że do obchodów liturgicznych na forum ogólnodiecezjalnym wpisano dwa terminy łączące się pośrednio z terenem dekanatu lipskiego, a mianowicie: pierwszy – 12 czerwiec – „Wspomnienie Bł. Antoniego Juliana Kaplińskiego, Marianny Biernackiej i 104 Towarzyszy Męczenników” oraz drugi – 4 wrzesień – Wspomnienie Bł. Sióstr Stelii Mordosiewicz, Sergii Rapiej, Kanizji Mackiewicz i 8 Towarzyszek Męczenniczek”.

Ks. E. Anuszkiewicz

P.S. Do wspomnień liturgicznych (12 VI i 4 IX) w kalendarzu dodano specjalne formularze Mszy św. w tzw. Dodatku, s. 164 oraz 168. W ww. dekanacie lipskim znajduje się sześć kościołów parafialnych oraz siedem kaplic w terenie, w tym m.in. Polkowo (par. Jaminy), Huta (par. Sztabin), Krasnybór (Sanktuarium Maryjne), Jasionowo (par. Lipsk), Bohatery Stare (par. Rygałówka), Rudawka i Strzelcowizna (par. Mikaszówka).

**Najserdeczniejsze wyrazy
współczucia**

z powodu zgonu

Zenona Kułaka

**Współzałożyciela i długoletniego
członka**

**Towarzystwa Przyjaciół Lipska
Rodziny zmarłego
składa**

Zarząd TPL

**Serdeczne wyrazy współczucia
rodzinie zmarłej**

Stanisławy Łozowskiej

składają

członkowie

**Koła Twórców Ludowych
w Lipsku**

**i Zarząd Suwalskiego Oddziału
Stowarzyszenia Twórców Ludowych**

BIULETYN TOWARZYSTWA PRZYJACIÓŁ LIPSKA

Redaguje zespół w składzie: Wiesław Bochonko, Barbara Tarasewicz, Romualda Prolejko, Cezary Gładczuk,
Nasz adres: Biuletyn TPL, 16-315 Lipsk n/Biebrzą, ul. Rynek 23. G.P.II-441/351/82

P O Ż E G N A N I A

1 stycznia 2003 r. odszedł od nas na zawsze Kolega Zenon Kułak – jeden ze współzałożycieli Towarzystwa Przyjaciół Lipska i długoletni wiceprezes Zarządu TPL.

Przyjechał do Lipska w roku 1972, aby organizować gminę, która należała potem do 100 wzorcowych gmin w kraju.

Przez wiele lat (1973-74 i 1981-89) pełnił funkcję naczelnika gminy wnosząc znaczący wkład w rozwój Lipska. Sprawował także odpowiedzialne funkcje w aparacie partyjnym gminy i województwa. To między innymi dzięki Jego staraniom i wysiłkom powstawały w Lipsku jak grzyby po deszczu nowe zakłady pracy i budynki użyteczności publicznej, w których znalazło zatrudnienie wielu mieszkańców miasta i gminy.

Był jednym z inicjatorów starań odzyskania przez naszą miejscowość praw miejskich w 1983 roku. Wrażliwy na ludzkie troski i potrzeby, zawsze był gotowy, nie licząc własnego czasu do pomocy innym.

Za długoletnią, wzorową pracę zawodową i aktywny udział w pracy społecznej został wyróżniony Krzyżem Kawalerskim Odrodzenia Polski i innymi odznaczeniami państwowymi, resortowymi i regionalnymi (złoty, srebrny, brązowy medal „Za zasługi dla Lipska”). Był człowiekiem, który zawsze traktował ludzi z wyrozumieniem i serdecznością.

I takim pozostanie w naszej pamięci.

Zarząd TPL

Odeszła od nas...

Stanisława Łozowska – twórczyni ludowa, tkaczka urodzona w 1916 r. w Lipsku. Była osobą, która od najmłodszych lat związana była z działalnością artystyczną. Należała do przedwojennego Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży, do chóru kościelnego i zespołu

śpiewaczego prowadzonego przez organistę Narciszko. Uczestniczyła w pracach koła teatralnego KSM. Znała tkactwo wielonicielnicowe, kilimowe i dwuosnowowe, wykonywała hafty, koronki, pieczywo obrzędowe i ozdoby wystroju dawnych izb wiejskich, najbardziej była jednak znana z wykonywania unikatowych dywanów sejspakowych. Jej prace znajdują się w zbiorach muzeów w Suwałkach, Białymstoku, Krakowie i Warszawie oraz w „Cepeli” jako wzornik tej techniki tkackiej. Zdobyła wiele prestiżowych nagród na różnego rodzaju konkursach i wystawach. Była członkiem Stowarzyszenia Twórców Ludowych. Przekazała wiele dawnych pieśni regionalnych, skeczy, wierszy i opowiadań do repertuaru Zespołu Regionalnego „Lipsk”. Za swoją działalność artystyczną otrzymała Złotą Odznakę TPL i Srebrny Krzyż Zasługi.

Zachowamy Ją w pamięci jako osobę bardzo aktywną i zawsze chętną do współpracy i przekazywania wiedzy o regionie. Jej pieśni będą nadal z nami, za sprawą śpiewnika naszego zespołu.

Zarząd SO STL

O B W I E S Z C Z E N I E

wykaz nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży

Burmistrz Lipska podaje do publicznej wiadomości wykaz nieruchomości, przeznaczonych do sprzedaży, jn.:

- działka oznaczona nr geodezyjnym 83 o pow. 0,66 ha, położona w obrębie wsi Rakowicze, zabudowana budynkami byłej szkoły podstawowej /budynek poszkolny i gospodarczy/ oraz budynkiem byłego klubu, stanowiąca własność Miasta i Gminy Lipsk, posiadającą urzędzoną księgę wieczystą Kw Nr 19 151.

Osoby zainteresowane mogą uzyskać **szczegółowe informacje** na temat sprzedawanej nieruchomości **w pok.nr 2** Urzędu Miejskiego w Lipsku lub telefonicznie **pod nr telefonu 0-87-6422703**

Lipsk dnia 27.01.2003 r.

O G Ł O S Z E N I E

Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury w Lipsku informuje, że Ośrodek Doradztwa Rolniczego w Augustowie może zorganizować praktyczny **kurs wikliniarstwa** w Lipsku.

Odbycie się takiego kursu uzależnione jest od osób chętnych w tym uczestniczyć.

Przewidywany termin kursu koniec lutego, początek marca br.

W związku z powyższym wszystkich chętnych do wzięcia w nim udziału prosimy o zapisywanie się w *M-GOK-u w Lipsku, tel. 642 35 86, ul. Rynek 23 – do 21 lutego 2003 r.*

m-gok

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 15 grudnia 1998 r. w sprawie wykazu ras psów uznanych za agresywne oraz warunków wydawania zezwoleń na utrzymanie psa takiej rasy. Na podst. art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. Nr 111, poz. 724 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 715) zarządza się co następuje:

§ 1. Wykaz ras psów uznawanych za agresywne, zwany dalej „wykazem”, obejmuje następujące rasy psów:

- 1) Amerykański pit bull terier,
- 2) Perro de Presa Mallorquin,
- 3) Buldog amerykański,
- 4) Dog argentyński,
- 5) Perro de Presa Canario,
- 6) Tosa inu,
- 7) Rotweiler,
- 8) Akbash dog,
- 9) Anatolian karabash,
- 10) Moskiewski stróżujący,
- 11) Owczarek kaukaski.

§ 2. Osoba ubiegająca się o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. Nr 111, poz. 724 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 715), zwana dalej „wnioskodawcą”, składa pisemny wniosek o wydanie tego zezwolenia do właściwego, ze względu na swoje miejsce zamieszkania, organu gminy, w terminie 30 dni od nabycia psa rasy wymienionej w wykazie.

§ 3. 1. Wniosek, o którym mowa w § 2, powinien zawierać oznaczenie wnioskodawcy i jego adres zamieszkania.

2. Do wniosku wnioskodawca dołącza pisemną informację:

- 1) o pochodzeniu psa, jego rasie, wieku, płci i ewentualnym sposobie oznakowania psa,
- 2) o miejscu i warunkach, warunkach jakich wnioskodawca zamierza utrzymywać psa.

§ 4. 1. Właściciel psa rasy wymienionej w wykazie w ciągu 30 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia składa do organu gminy wniosek, o którym mowa w § 2.

2. Przepisy § 3 stosuje się odpowiednio.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Urząd Miejski w Lipsku

Radosne Święta

Pod takim hasłem w grudniu ubiegłego roku prowadzona była charytatywna akcja, której celem było zebranie pieniędzy i słodyczy na paczki świąteczne dla dzieci z najuboższych rodzin naszej gminy.

Słodycze były zbierane w trzech sklepach – u pp. Jaroszewiczów, Matyszczyków i Skokowskich.

Dzieci i młodzież wykonały do sprzedaży kartki świąteczne oraz przeprowadziły zbiórkę zabawek.

Twórcy ludowi, członkowie Zespołu Regionalnego „Lipsk” oraz p. Barbara Rutkowska i Jadwiga Sawoško przekazały własnoręcznie wykonane ozdoby choinkowe, stroiki i inne wyroby rękodzieła ludowego, które były sprzedawane na kiermaszach przedświątecznych w szkole i M-GOK-u.

W Urzędzie Gminy, przychodni ZOZ i w spółce Telza zbierane były pieniądze do puszek. Nie zabrakło też hojnych sponsorów, którzy wpłacili pieniądze na specjalne konto, byli to:

- BS w Lipsku
- Koło TPL w Warszawie
- Firma „Kłos”
- Spółdzielnia Mieszkaniowa
- Spółka „Telza”
- Zofia i Wiesław Mrówkowie
- Bożena i Antoni Kościuchowie
- Andrzej Lićwinko.

W sumie zebrano kwotę 2.167, 90 zł. Paczki ze słodyczami i zabawkami jeszcze przed świętami Bożego Narodzenia otrzymało 127 dzieci. Słodycze, które jeszcze w ostatnich przedświątecznych dniach były składane do worków, zostały przekazane do szkoły i trafiły do dzieci w czasie zabawy choinkowej.

Część pieniędzy została przeznaczona na zakup ciepłej odzieży i obuwia. Pomoc w takiej formie otrzymało 14 dzieci ze Szkoły Podstawowej i Gimnazjum w Lipsku. Wychodząc z inicjatywą przeprowadzenia tej akcji, nie sądziłam, że przyjmie ona aż takie rozmiary i spotka się z tak dużym poparciem i zrozumieniem. Świadczy to o tym, że jest wśród nas wielu ludzi, którzy rozumieją potrzeby innych i potrafią dzielić się nawet skromnymi, posiadanymi przez siebie środkami.

Chciałabym bardzo serdecznie podziękować wszystkim osobom, instytucjom, firmom, które w jakikolwiek sposób wsparły naszą akcję. Dziękuję również tym wszystkim, którzy zaangażowali się przy organizowaniu akcji – pracownikom MGOK-u, MOPS-u, nauczycielom ze Szkoły Podstawowej i Gimnazjum w Lipsku.

Mam nadzieję, że w przyszłości podobne akcje spotkają się z równie ciepłym przyjęciem jak tegoroczna. Czasami warto zrobić coś dla drugiego człowieka.

Teresa Lićwinko

WYKAZ SOŁTYSÓW

w gminie Lipsk

Lp.	Nazwa miejscowości	Nazwisko i imię sołtysa	telefon
1.	Bartniki	Hećman Lech	6421153
2.	Kol. Bartniki	Nieścier Wojciech	6421133
3.	Dolinczany Nowe	Bochonko Jan	6421019
4.	Dolinczany Stare	Bagieński Grzegorz	6421023
5.	Dulkowszczyzna	Awramik Leokadia	6423340
6.	Jaczniki	Borodziuk Teresa	6423320
7.	Jałowo	Tarasewicz Jan	6423725
8.	Jasionowo	Wilczewski Ryszard	6423564
9.	Kol. Lipsk	Makarewicz Jan	6423316
10.	Kopczany	Bułak Edmund	6421168
11.	Krasne	Dziatczyk Stanisław	6423792
12.	Kurianka	Buraczyk Wojciech	6423222
13.	Lichosielce	Rakus Jadwiga	6421034
14.	Lubinowo	Puciłowski Mirosław	6421032
15.	Lipszczany	Burakiewicz Jan	6421037
16.	Nowe Leśne Bohatery	Wierzbołowicz Andrzej	6421250
17.	Nowy Lipsk	Trochimowicz Antoni	6423836
18.	Nowy Rogożyn	Chilmonik Krzysztof	6422123
19.	Podwołkuszne	Waszczuk Józef	6422143
20.	Rakowicze	Sak Stanisław	6421063
21.	Rogożynek	-----	-----
22.	Rygałówka	Borodziuk Jan	6421106
23.	Siółko	Jermak Janusz	6421134
24.	Skieblewo	Chomiczewski Czesław	6423128
25.	Stare Leśne Bohatery	Dadura Andrzej	-----
26.	Starożyńce	Łostowski Wiesław	6421217
27.	Stary Rogożyn	Borysewicz Zofia	6423794
28.	Wołkusz	Wilczyński Józef	-----
29.	Wyżarne	Makuła Stanisław	6423036
30.	Żabickie	Kozłowski Jan	6423685

Samouk

W Lipsku przy ul. Zagumiennej, obecnie Zacisze mieszkał z rodziną Jan Biehunik, samouk cieśla, który w swoim życiu zbudował w Lipsku i okolicy 83 domy mieszkalne (nie licząc budynków gospodarczych). W latach 1929 – 1932 przebudował się na kolonie Batorówka pod Skieblewem. W latach 1906 – 1914 pracował przy budowie kościoła w Lipsku jako cieśla. Kiedy mury kościoła były już zbudowane majstrowie zabrali się do przygotowania więźby dachowej. Jeden z głównych majstrów Adam Piotrkowski zaznaczył na belkach zamki wiążące i zaczęto składać. Okazało się, że zamki zostały źle zakreślone i źle zrobione. Usunięte te bele i przygotowano drugie. Główny majster znowu wziął się do zakreślania zamków. Przyglądając się tej robocie Biehunik Jan, który miał przymówisko „Znensię” zwrócił się do majstra i powiada „Znensię majstru, znowu źle robicie”. Majster spojrział na Biehunika i powiedział „A co ty zrobisz?”, Biehunik mu odpowiedział „Tak znensię, ja zrobię dobrze”, i ów majster powierzył Biehunikowi więźby na kościele, która do dzisiejszego dnia tam stoi.

Tę historię opowiadał Jermakowicz Franciszek, który był obecny przy tej pracy. W 1921 r. przyjechał do Lipska ks. kuklewicz, który z radą kościelną podjął decyzję budowy Domu Ludowego. Po kupieniu planu, zawołał do siebie Biehunika, pokazał mu projekt tego domu licząc na to, że Biehunik jako samouk nie podejmie się takiej budowy, ten zaś wyjął zza cholewy linijkę tzw. calówkę (metr podzielony na cale), którą zawsze nosił ze sobą i ołówek zza ucha, popatrzył na plan, wskazującym palcem puknął sobie w czoło i powiedział „Znensię, księżu proboszczu, u mnie już wszystko tu”. Ksiądz miał wiele obaw, gdyż plan budowy jak na ówczesne czasy był dość skomplikowany, a majster samouk to pewnie sobie z tym nie poradzi, znalazł się jednak w sytuacji bez wyjścia i musiał zaufać doświadczeniu Biehunika. Obawy te okazały się nieuzasadnione, cieśla doskonale poradził sobie z budową domu a jego dzieło do dzisiejszego dnia stoi przy ul. Kościelnej i ma się dobrze. Dom ludowy obecnie dom parafialny, powstał w latach 1923 – 1924 a jego budowniczy przeżywszy 82 lata w 1945 roku odszedł na wieczną wartę i spoczywa na cmentarzu parafialnym w Lipsku. Myślę, że warto, aby pamięć o tym cieśli samouku została w naszej pamięci na zawsze.

Marian Jermakowicz

K R Z Y Ż Ó W K A 1/2003

1		2		3	4		5	6		7		8
9				3			10					
				11		12						
13	14		15				16	17		18		
		8	10									
			19									
20												
						2						
			22	23				24				
25		26										
				6								
				30	31		32					
												9
33							34					
								12				
		1		35								
							13					5

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13

Kupon
Nr 1

Pionowo:

1. Część dachu, 2. Mebel z kuchni, 3. Człowiek wykonujący orkę, 4. Jednostka mocy, 5. Imię żeńskie, 6. Drzewo szpilkowe, 7. Chwast polny, 8. Zewnętrzna warstwa drzewa, 12. Pantera, 14. Pretekst, wymówka, 15. Choroba układu oddechowego, 17. Beczka na wino, 18. Deseń na tkaninie, 23. Napomnienie, pouczenie, 24. Jednostka masy kamieni szlachetnych, 25. Umowa międzynarodowa, 26. Dyletant, 28. Zespół trzech instrumentalistów, 29. Drugi okres ery mezozoicznej, 31. Do umocowywania szyb w ramach, 32. Typ lasu liściastego.

Poziomo:

3. Jedno ze zbóż, 9. Zasłona, 10. Siły zbrojne państwa, 11. Zbiór map, 13. Rezydencja królewska, 16. Zielona część pietruszki, 19. Wino musujące, 20. Marka samochodu, 21. Wejście na statek, 22. Dziecko Murzynki i białego mężczyzny, 25. Potrawa z gotowanego ryżu i baraniny, 27. Góry w Azji, 30. Gra w filmie, 33. Duże książki, 34. Do malowania paznokci, 35. Świadectwo jakości towaru.

Rozwiązanie z krzyżówki nr 6 brzmi: „GWIAZDKA EUROPEJSKA”. Nagrodę książkową wylosowała Ewa Czarkowska z Lipska. Litery z pól ponumerowanych w prawym dolnym rogu od 1 do 13 utworzą rozwiązanie, które wraz z załączonym kuponem, należy dostarczyć do redakcji w terminie do **20 marca 2003 r.** Wśród czytelników, którzy nadeślą prawidłowe rozwiązanie rozlosujemy nagrodę książkową.

„ECHO LIPSKA” dwumiesięcznik informacyjny Urzędu Miejskiego w Lipsku.

Adres redakcji: 16-315 Lipsk, ul. Rynek 23.

Zespół redakcyjny: Wiesław Bochonko, Barbara Tarasewicz, Cezary Gładczuk.

Gminne Centrum Informacji w Lipsku

Jak już informowaliśmy Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury w Lipsku otrzymał pieniądze w wysokości 60 tys. zł od Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej na utworzenie Gminnego Centrum Informacji.

Głównymi celami działalności GCI będzie:

- Organizowanie szybkiego dostarczania informacji elektronicznej i konwencjonalnej do i od bezrobotnych,
- Inicjowanie samoorganizacji bezrobotnych, zwłaszcza absolwentów,
- Organizowanie szkoleń i kursów uzupełniających, zależnie od potrzeb bezrobotnych i wymogów rynków pracy, w tym zwłaszcza zajęć dotyczących Klubu Aktywnego Poszukiwania Pracy, czyli Klubu Pracy,
- Aktywne poszukiwanie ofert pracy na rynkach; lokalnym, regionalnym i ogólnokrajowym,
- Informowanie społeczności lokalnej o programach, grantach i konkursach finansowanych ze środków Unii Europejskiej,
- Organizowanie przedsięwzięć uczących i zachęcających do przedsiębiorczości szczególnie ludzi młodych np. podejmowania działalności agroturystycznej,
- Pomoc merytoryczna przy podejmowaniu pracy w krajach Unii Europejskiej.

Działalność Gminnego Centrum Informacji oraz reaktywowanie Klubu Pracy rozpocznie się z dniem 17 marca 2003 r. Zainteresowani będą mogli uzyskać szczegółowe informacje już od 10 marca w M-GOK-u w Lipsku. Szczegółowe zasady korzystania z GCI podamy w „Echu Lipska” w następnym numerze.

Z Gminnego Centrum Informacji korzystać mogą bezrobotni, rolnicy, przedsiębiorcy, dzieci i młodzież oraz wszyscy mieszkańcy gminy Lipsk. Korzystanie ze stanowisk komputerowych dla mieszkańców gminy będzie w zasadzie bezpłatne (bezpłatne dla bezrobotnych korzystanie z internetu) – częściowa odpłatność dotyczy będzie pozostałych osób. Odpłatne będzie korzystanie z ksero, drukarki, nagrywarki oraz innych urządzeń technicznych.

Ponadto przy GCI działać będzie kawiarenka internetowa.

UNIJNE GRANTY – NOWYM ŹRÓDŁEM PIENIĘDZY DLA GMIN

(przedruk z „Naszych Krajobrazów”)

O tym, że fundusze unijno europejskie są źródłem pieniędzy dla gmin, przekonały się ostatnio trzy gminy powiatu augustowskiego, tj. gmina Augustów, Lipsk i Nowinka. Wzięły one udział w opracowaniu programu “Pierwsza praca” ogłoszonego przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej – i pieniądze otrzymały; gmina Augustów 50 tys. zł, gmina Lipsk 60 tys. zł i gmina Nowinka 60 tys. zł. W sumie na jeden powiat przypadło 170 tys. zł, co w każdym przypadku staje się kwotą znaczącą.

Z terenu byłego województwa suwalskiego 55 tys. zł otrzymał jeszcze Urząd Miejski w Orzyszu. Pozostałe samorządy sprawę spokojnie przespały, ograniczając się do werbalnego klepania, że pieniądze Unia Europejska ma i my się o nie będziemy starać. Pod tym względem sytuacja przypomina dokładnie tą z początku lat 90-tych. Wtedy również pojawiły się dosyć duże pieniądze dla gmin, zgromadzone na rachunkach różnych fundacji i funduszy. Nasze samorządy ten okres również spokojnie przespały, bezpowrotnie tracąc miliony złotych i wydatnie zwiększając swój dystans cywilizacyjny wobec reszty kraju.

Pieniądze otrzymane przez trzy augustowskie gminy są tym cenniejsze, że zostaną przeznaczone na inwestycje. Z otrzymanych grantów zostaną sfinansowane zakupy komputerów, legalnych programów komputerowych oraz stworzenie sieci internetowej. To wszystko ma zostać stworzone w ramach nowej instytucji – Gminnego Centrum Informacji – które gminy zgodziły się wziąć na utrzymanie. Założeniem Gminnego Centrum Informacji jest to, aby stało się ono miejscem w którym uzyskać można każdego rodzaju informację, przydatną mieszkańcom gmin. Przede wszystkim chodzi tutaj o informację szybką i aktualną, z rynków pracy; lokalnego, regionalnego, krajowego i międzynarodowego. Ale nie tylko. Gminne Centra Informacji powinny stać się również miejscem nauki obsługi podstawowych programów komputerowych; tekstowych i graficznych, a także samodzielnego poruszania się po internecie. Taka oferta dostosowana jest do potrzeb mieszkańców niezbyt starych i jeszcze chłonnych intelektualnie. Znajomość komputerów, programów komputerowych oraz internetu dla niektórych mieszkańców gmin, korzystających z usług Gminnego Centrum Informacji, powinna stać się czymś tak oczywistym, jak umiejętność posługiwania się telefonem. Takie są założenia i jeśli gminy dołożą starań, założenia powinny zostać wcielone w życie.

Przy okazji tworzenia Gminnych Centrów Informacji warto zwrócić uwagę na jeszcze jedno zjawisko. W niektórych gminach zaczyna się wyłaniać grupa osób, która umie pisać programy o przydział grantów. Wbrew pozorom nie jest to umiejętność powszechna i na pewno nie uczą jej w szkołach. W naszej samorządowej rzeczywistości jest to umiejętność tak rzadko uprawiana, że warto tą grupę osób docenić.

Unijne granty mogą i powinny stać się istotnym uzupełnieniem skąpych, samorządowych budżetów. Pozostaje mieć nadzieję, że nie powtórzy się sytuacja z początku lat 90-tych i samorządy wreszcie się obudzą.